

Jóel könyve és a laodiceai Hetednapi Adventista Egyház – Negyvenhatodik szám

Jeff Pippenger

2026-02-12

Negyvenhatodik szám

A Caesarea Philippitől Caesarea Maritimáig tartó időszak a harmadik órától a kilencedik óráig terjedő periódust jelképezi, amely a hatodik óránál oszlik ketté. A Caesareától Caesareáig tartó szakasz elválasztó pontja a Színeváltozás hegye volt. A Színeváltozás hegye két másik vonalat is összehangol a három lépésből álló útjelzővel, amely öt nappal megelőzi a pünkösdi vasárnapi törvényt.

A hegyen az Atyaisten másodszor szólt. Először Krisztus keresztségekor szólt, utoljára pedig közvetlenül a kereszttel előtt.

Most megrendült az én lelkem; és mit mondjak? Atyám, szabadíts meg engem ettől az órától: de éppen ezért jutottam erre az órára. Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet. Ekkor hang hallatszott az égből, amely ezt mondta: Meg is dicsőítettem, és ismét megdicsőítem. Az ott álló sokaság pedig, amely hallotta, azt mondta, hogy mennydörgött; mások pedig azt mondták: Angyal szólt hozzá. János 12:27–29.

Isten megdicsőíti az Ő nevét, amikor elpecsételi a száznegyvennégyezeret, és rájuk írja az Ő nevét.

Aki győz, oszloppá teszem az én Istenem templomában, és onnan többé ki nem megy; és felírom őreá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől; és felírom őreá az én új nevemet. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. Jelenések 3:12, 13.

A Megdicsőülés hegyén Péter, Jakab és János voltak az egyetlen jelen lévő tanítványok, miként Jairus leányának feltámasztásánál is, és ismét a Gecsemánéban. A Gecsemáné, miként az Atya megszólalása a János 12-ben, közvetlenül a kereszttel előtt következett. A Gecsemáné jelentése „olajprés”, ami a szüzek olajpróbájára utal. A Gecsemáné az a „krízis”, amely a lelket „szemtől szembe a halállal” állítja, és a bölcs szüzek kiállják a próbát, mert a második templompróbában szemtől szembe kerültek az élettellel, amint Jézus harminc napon át „szemtől szembe” tanított.

Az első alkalom, amikor az Atya szólt, Krisztus keresztségekor volt, és az első alkalom, amikor kizárólag Pétert, Jakabot és Jánost vitte magával, akkor volt, amikor feltámasztotta Jairus tizenkét éves leányát. A tizenkét éves szűz feltámasztása egybeesik Krisztus keresztségével, amely a feltámadás erejét jelképezi. Jairus leányának feltámasztása egybeesik Krisztus keresztségével és Caesarea Philippivel. A Gecsemáné és Krisztus megrendülése, amikor az Atya közvetlenül a kereszttel előtt szólt, egybeesik Caesarea Maritimával.

Sorról sorra Péter azt a százhuszonnégyezret jelképezi, akik Caesarea Philippiben pecsételtetnek el, amikor Simon Barjona neve Péterre változik. Miután Paniumban, vagyis Caesarea Philippiben

elpecsételtetett, Péter felmegy a hegy hatodik órájára, ahol zászló gyanánt felemeltetik, miközben továbbhalad, hogy válaszoljon Kornéliusz hívására Caesarea Maritimában. Caesarea Philippi-ben Péter az exeteri tábori összejövetelt Isten pecsétével és az Éjféli Kiáltás hirdetendő üzenetével hagyja el. Az iszlám üzenete, amint azt a trombiták ünnepe jelképezi, továbbviszi Pétert a tenger melletti Caesareába. Az iszlám üzenete felemeli Pétert a világ szeme elé, mert Péter előre megjövendölte az iszlám prófétái érkezését a trombiták ünnepe előtt.

Íme, elküldöm nektek Illés prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és rettenetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig atyáikhoz, hogy el ne jöjjenek, és átokkal ne sújtsam a földet. Malakiás 4:5–6.

Sorról sorra az Illés-üzenet az az üzenet, amely azon alapszik, hogy az atyákat összhangba hozza gyermekeikkel. Illés Atya Miller volt, aki gyermekeit szemlélteti. A száznegyvennégyezer William Miller gyermekei, és Miller szívét gyermekeihez fordítani annyi, mint a millerita történelmet összhangba hozni Illés történelmével, valamint Keresztelő Jánost a száznegyvennégyezerhez kapcsolódó hírnökkel. E négy vonal összehangolásának egyik eleme az, hogy Illés, János és Miller próbatételi történelmei mindegyikében a jelenvaló igazság egyetlen üzenete az az üzenet volt, amely a hírnök által érkezett.

A gileádbeli telepesek közül való Tisbei Illés pedig ezt mondta Ahábnak: Él az Úr, Izráel Istene, aki előtt állok, hogy ezekben az esztendőkből sem harmat, sem eső nem lesz, hanem csak az én szavam szerint. 1Királyok 17:1.

White testvér egyértelművé teszi, hogy azok, akik nem fogadták el János üzenetét, akit Jézus Illésként azonosított, nem részesülhettek Jézus tanításainak áldásában; továbbá hogy azok, akik elutasították Miller üzenetét, amelyet az első angyal üzenete jelképez, nem részesülhettek a második angyal üzenetének áldásában. Illés bejelentését, miszerint eső csak az ő parancsára jön, az a végső próba kísérte, amely magában foglalta a felszólítást, hogy Illés üzenete és a Baál üzenete között válasszanak. A „meddig még” prófétai jelképe Illés Kármel-hegyét a vasárnaptörvénnyel hozza összhangba.

És Akháb elküldött Izráel minden fiaihoz, és egybegyűjtötte a prófétákat a Kármel hegyére. És Illés odalépett az egész néphez, és ezt mondta: Meddig sántikáltok még kétféle vélekedés között? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, akkor kövessétek őt. De a nép egy szót sem felelt neki. Akkor Illés ezt mondta a népnek: Én, csak én magam maradtam meg az Úr prófétájának; Baál prófétái pedig négyszázötvenen vannak. Adjanak azért nekünk két bikát; és válasszanak maguknak egy bikát, vágják darabokra, tegyék a fára, de tüzet ne tegyenek alája; én pedig elkészítem a másik bikát, a fára teszem, és tüzet nem teszek alája. Azután hívjátok segítségül isteneitek nevét, én pedig segítségül hívom az Úr nevét; és az az Isten, aki tűz által felel, az legyen Isten. Erre az egész nép felelt, és ezt mondta: Jól van, helyesen szóltál. 1Királyok 18:20–24.

A Kármel próbája két üzenet közötti választás volt. Próba volt az igaz és a hamis prófécia között, valamint Illés, a hírnök, és azok a próféták között, akik Jézabel asztalánál ültek. A kérdés a hírnökről és az üzenetről szólt. 1844-ben a Kármel megismétlődött, amikor az Úr olyan próbát

hozott létre, amely Millert mint igaz prófétát nyilvánította ki, és Miller üzenetét mint a harmatot és az esőt. Az igaz próféta és az igaz üzenet megkülönböztetését, szembeállítva a hamis prófétával és a hamis üzenettel, az exeteri táborgyűlésen az exeteri sátor és a watertowni csoport sátra szemléltette. Két sátor, amelyek az igazat képviselték a hamissal szemben. A Kármelen tett megkülönböztetés és 1844 története Cézarea Filippinél azonosíttatik, amikor Péter pecsétet kap és felemeltetik a hegyre mint zászló. Azért emeltetik fel, mert azt állította, hogy az ő üzenete a késői eső egyetlen igaz üzenete volt. Akkor emeltetett fel, amikor jövődölése beteljesedett.

A trombiták ünnepe a harmadik, egyben lakmuszpróba a pünkösdi időszakban; és e lakmuszpróba előtt Péter azonosítja, hogy az iszlámnak el kell odatnia, hogy jelezze az Éjféli Kiáltás kihirdetésének kezdetét. A prófécia beteljesedése volt az, ami megkülönböztette a milleritákat a protestánsoktól, akik az egykori szövetséges népet jelképezik, amely mellett elhaladnak. Illés személyesen ölte meg a hamis prófétákat, miután nyilvánvalóvá lett a különbség az igaz és a hamis között. A különbségtétel a trombiták ünnepén történik meg, amikor az iszlámra vonatkozó előrejelzés beteljesedik.

A Millerita történelem Éjféli Kiáltása olyan jövődölés volt, amelyet helyreigazítottak, majd ezt követően beteljesedett. 1844. október 22-én teljesedett be, míg Miller eredeti értelmezése szerint az Éjféli Kiáltás 1843 évre vonatkozott. Samuel Snow az üzenet helyreigazítását képviseli, és üzenete az „igazi” Éjféli Kiáltás üzeneteként vált ismertté.

1844 szemléletesen bemutatta a Miller üzenete és a protestánsok üzenete közötti különbséget. A megpróbáltatás folyamatában a protestánsokat Miller megölte, és ezután hitehagyott protestantizmussá, Róma leányaivá, Jezábel papjaivá lettek. A különbség a prófétai üzenet elfogadása vagy elutasítása által nyilvánult meg. János és Miller esetében a prófétai üzenet leleplezte az előbbi szövetségi nép hamis üzenetét, amely félretételt. Illés üzenete azt állította, hogy nem lesz eső, csak az ő szavára, és három és fél év elteltével e kijelentés próbája nyilvánvalóvá lett.

És lőn, amikor Akháb meglátta Illést, hogy Akháb ezt mondta neki: Te vagy-e az, aki megháborítja Izráelt? Ő pedig felele: Nem én háborítottam meg Izráelt, hanem te és atyád háza, azzal, hogy elhagytátok az Úr parancsolatait, és a Baálokat követted. Most azért küldj el, és gyűjtsd hozzám egész Izráelt a Kármel hegyére, és Baál prófétáit, négyszázötvenet, meg a berkek prófétáit, négyszázat, akik Jezábel asztaláról esznek. 1Királyok 18:17–19.

A hamis és az igaz közötti különbségtétel — akár a hírnökről, akár az üzenetről volt szó — olyan próbatételi folyamatban ment végbe, amely magában foglalta mind az üzenet, mind a hírnök elleni vádakat. Illést vádolták azzal, hogy megháborította Izráelt, mert üzenete megállította az esőt. Ha továbbra is esett volna az eső Izráelben, Illés ügyében semmiféle kérdés nem merült volna fel. A kérdés Illés előrejelzésén alapult, valamint annak három és fél év során bekövetkezett beteljesedésén.

Amikor Péter Cézarea Filippinél a lakmuszpróbához érkezik, amely a trombiták ünnepe, és egyben az a hely is, ahol a szamarat eloldják, ekkor jelöltetik meg az Éjféli Kiáltás üzenetének kezdetét. Péter, Illéshez hasonlóan, éppen most volt tanúja előrejelzése megerősítésének, és az igaz és a

hamis közötti különbségtétel mindenki számára nyilvánvalóvá lett. Az előrejelzés megerősítését a trombiták ünnepe jelképezi — amely a lakmuszpróba. Az előrejelzést mind 1840, mind 1844 előképezte, amikor egy előrejelzést helyesbítenek, majd azt követően beteljesedik. Josiah Litch helyesbített előrejelzése 1840. augusztus 11-én felruházta hatalommal az első angyalt, és Miller 1843. évre vonatkozó előrejelzését Snow helyesbítette.

„1840-ben a prófécia egy másik figyelemre méltó beteljesedése széles körű érdeklődést keltett. Két évvel korábban Josiah Litch, a második adventet hirdető egyik vezető lelkész, közzétette a Jelenések 9. fejezetének magyarázatát, amelyben megjövendölte az Oszmán Birodalom bukását. Számításai szerint e hatalomnak meg kell döntenie... 1840. augusztus 11-én, amikor az oszmán hatalom Konstantinápolyban várhatóan megtöretik. És hiszem, hogy így is fog bizonyulni.”

„A pontosan megjelölt időben Törökország követői által elfogadta Európa szövetséges hatalmainak védelmét, és így keresztény nemzetek ellenőrzése alá helyezte magát. Az esemény pontosan beteljesítette a jövendölést. Amikor ez ismertté vált, sokaságok győződtek meg a Miller és társai által elfogadott prófétai magyarázati elvek helyességéről, és csodálatos lendületet kapott az adventmozgalom. Tanult és tekintélyes férfiak csatlakoztak Millerhez, mind nézeteinek hirdetésében, mind közzétételében, és 1840-től 1844-ig a munka gyorsan terjedt.” A nagy küzdelem, 334., 335.

Litch jövendölése az iszlámról szólt, Snow jövendölése pedig a bezárt ajtóról. Amikor Litch jövendölése beteljesedett, az üzenetet megalapozó módszertant elfogadták, és akik elfogadták az üzenetet, „egyesültek” a hírnökkel. Mind az üzenet, mind a hírnök elismerést nyert a jövendölés beteljesedésében. Litch jövendölése az iszlámról szólt, Snow jövendölése pedig a bezárt ajtóról.

„Láttam Isten népét, amint örvendező várakozással Urukra tekintettek. Ám Isten úgy rendelte, hogy próbára tegye őket. Keze elfedett egy tévedést a prófétai időszakok kiszámításában. Akik Urukra vártak, nem fedezték fel ezt a tévedést, és a legtanultabb férfiak sem látták meg, akik az idő ellen szegültek. Isten úgy rendelte, hogy népe csalódással találkozzék. Az idő elmúlt, és akik örömteli várakozással tekintettek Megváltójuk elé, szomorúvá és elcsüggedtté lettek, míg azok, akik nem szerették Jézus megjelenését, hanem félelemből fogadták el az üzenetet, örültek, hogy Ő nem jött el a várt időben. Hitvallásuk nem érintette meg a szívet, és nem tisztította meg az életet. Az idő elmúlt igen alkalmas volt arra, hogy az efféle szíveket nyilvánvalóvá tegye. Ők voltak az elsők, akik elfordultak, és kigúnyolták a bánkódó, csalódottakat, akik valóban szerették Megváltójuk megjelenését. Láttam Isten bölcsességét abban, hogy próbára teszi népét, és alapos vizsgálatnak veti alá őket, hogy kiderüljenek azok, akik a megpróbáltatás órájában meghátrálnának és visszafordulnának.”

„Jézus és az egész mennyei sereg együttérzéssel és szeretettel tekintett azokra, akik édes várakozással sóvárogtak meglátni Őt, akit lelkük szeretett. Angyalok lebegtek körülöttük, hogy megmaradásukat szolgálják megpróbáltatásuk órájában. Azok, akik elmulasztották befogadni a mennyei üzenetet, sötétségben maradtak, és Isten haragja felgerjedt ellenük, mert nem akarták elfogadni a világosságot, amelyet a mennyből küldött nekik. Azok a hűséges, csalódott lelkek, akik nem érthették, miért nem jött el az ő Uruk, nem maradtak sötétségben. Ismét Bibliájukhoz vezettettek, hogy kutassák a prófétai időszakokat. Az Úr keze levétetett a számokról, és a

tévedés megmagyaráztatott. Meglátták, hogy a prófétai időszakok 1844-ig terjedtek, és hogy ugyanazok a bizonyítékok, amelyeket annak igazolására hoztak fel, hogy a prófétai időszakok 1843-ban zárultak le, azt bizonyították, hogy azok 1844-ben érnek véget. Isten Igéjéből világosság ragyogott helyzetükre, és felfedeztek egy késedelem idejét: „Ha késik is [a látomás], várj rá.” Krisztus közeli eljövételének szeretetében figyelmen kívül hagyták a látomás késedelmét, amely arra volt rendelve, hogy nyilvánvalóvá tegye az igazán várakozókat. Ismét volt egy időpontjuk. Mégis láttam, hogy közülük sokan nem tudtak súlyos csalódásuk fölé emelkedni, hogy birtokába jussanak annak a buzgóságnak és erőnek, amely 1843-ban hitüket jellemezte.”

„Sátán és angyalai diadalmaskodtak felettük, és azok, akik nem fogadták el az üzenetet, önelégülten gratuláltak maguknak előrelátó ítélőképességükért és bölcsességükért, amiért nem fogadták el a csalást, amint nevezték. Nem vették észre, hogy Isten tanácsát vetették el önmaguk ellen, és Sátánnal és angyalaival összhangban munkálkodtak azon, hogy zavarba ejtsék Isten népét, amely a mennyből küldött üzenetet élte.”

„Ezen üzenet hívőit elnyomták a gyülekezetekben. Egy ideig azok, akik nem akarták elfogadni az üzenetet, félelemből vissza voltak tartva attól, hogy szívük érzületeit cselekedetekre váltsák; ám az idő múlása feltárta valódi érzéseiket. El akarták hallgattatni azt a bizonyosságtételt, amelynek hordozására a várakozók kényszert éreztek, tudniillik hogy a prófétai időszakok 1844-ig terjedtek. A hívők világosan megmagyarázták tévedésüket, és előadták az okokat, amiért Urukat 1844-ben várták. Ellenfeleik semmiféle érvet nem tudtak felhozni az előadott hatalmas bizonyítékok ellen. A gyülekezetek haragja mégis fellángolt; elhatározták, hogy nem hallgatnak a bizonyítékra, és kizárják a bizonyosságtételt a gyülekezetekből, hogy mások ne hallhassák azt. Azokat, akik nem merték visszatartani másoktól azt a világosságot, amelyet Isten adott nekik, kizárták a gyülekezetekből; de Jézus velük volt, és örvendeztek orcája világosságában. El voltak készítve arra, hogy befogadják a második angyal üzenetét.” Early Writings, 235–237.

Péter azt a száznegyvennégyezret jelképezi, akik Litchhez hasonlóan helyesbített előrejelzést tárnak elő az iszlámról és egy királyság végéről; és Snowhoz hasonlóan Péter a bezárt ajtóra vonatkozó helyesbített előrejelzést is előterjeszti. Litch üzenete az iszlám második jajáról külső előrejelzés volt, Snow bezárt ajtaja pedig belső előrejelzés. Snow számára a munka akkor kezdődött, amikor az Úr levette kezét a számokról, és ekkor vált láthatóvá, hogy ugyanaz a bizonyíték, amelyről korábban azt gondolták, hogy 1843-at bizonyítja, valójában 1844. október 22-ét bizonyította. Litch esetében ez olyan számítás volt, amelynek beteljesedésekor a Jelenések könyve tizedik fejezetének angyala leszállt, hogy a földre és a tengerre álljon.

Az a tény, hogy Litch tíz nappal annak beteljesedése előtt újraszámította jövőndölését, azt jelöli, hogy egy korábbi jövőndölés helyesbítésének munkája próba. Vajon az 1840-ben való kezdet és az 1844-ben való vég valójában egy olyan jövőndölés prófétai jelképe-e, amelyet újraszámítanak, hogy az igazi Éjféli Kiáltássá váljék? Vajon a millerita történelem alfája és ómegája, amely az Éjféli Kiáltás hirdetésével zárult, valóban előképezi-e a száznegyvennégyezer igaz Éjféli Kiáltásának prófétai jellemzőit?

A kijavított előrejelzés kihirdetésének mindkét időszakában vita támadt a millerita üzenettel szemben, mert az üzenet nyugtalanságot keltett az emberekben. Amikor Péter Cézarea Filippinél áll, vita támad az üzenet körül, amely már Cézarea Filippi előtt megkezdődött, mert a beteljesedés megerősíti, hogy kizárólag Péter szavára hullott volna az eső üzenete. Cézarea Filippi a kürtzengés ünnepe, amely összhangban áll azzal, hogy Krisztus két tanítványt küldött, akik a második angyalt jelképezik, hogy oldják el az iszlám szamarát. Az iszlám szamarának eloldása meghirdeti az Éjféli Kiáltás üzenetének kezdetét az exeteri tábori összejövetelen, mert amikor augusztus 13-án, egy nappal később, lóháton megérkezett Samuel Snow, aki késett ahelyett, hogy a nyitónapon érkezett volna meg, ez jelöli a késedelem idejének végét és annak az üzenetnek a kezdetét, amely dagályhullámként terjedt tovább, amikor az összejövetel 17-én véget ért.

A Millerita történelem körüli küzdelem, Akháb király vádjai és az akadékoskodó zsidók ellenállása, miközben Krisztus bevonult Jeruzsálembe, mind egy olyan küzdelmet azonosítanak, amely a kürtzengés ünnepén jut végső lezárására, amikor a szamarat eloldják. A szamar eloldása egy olyan prófécia megerősítése, amely az adventizmusra vonatkozó bezárt ajtót jelöl meg kezdetben Cézarea Filippinél, és a korszak végén egy bezárt ajtót Cézarea Maritimánál. A szamar az iszlám jelképe, a harmadik jajé, amely lecsap az Egyesült Államokra, beleértve Nashville-t, Tennessee államban. A 2020. július 18-i meghiúsult előrejelzés most fokozatosan helyreigazítottatik, amint az Úr visszavonja kezét, és felnyitja Jézus Krisztus kinyilatkoztatását. Ez a felnyitás 2023 júliusában kezdődött a pusztában.

Dániel tizenegyedik fejezetének látomása

A trombiták ünnepe a hetedik trombitát jelképezi, amely a harmadik jaj, amely az iszlám. A trombita külső figyelmeztető hadüzenet, de ugyanakkor úgy is értelmezhető, mint belső hívás szent gyülekezésre. Mint a lakmuszpróba, amely akkor kezdődik, amikor a második templom próbájának harminc napja véget ér, egyszerre külső és belső üzenet. Az első alapvető próba 2024 tavaszán érkezett el az antikrisztus külső látomásával, amint azt a Dániel 11:14 ábrázolja.

És azokban az időkben sokan támadnak fel a dél királya ellen; a te néped erőszakos fiai is felemelik magukat, hogy beteljesítsék a látomást; de elbuknak. Dániel 11:14.

Az előző vers Paniumot vezette be, és Panium tanúságtétele egészen a tizenötödik versig folytatódik.

Mert az északi király visszatér, és az előbbinél nagyobb sokaságot állít csatasorba; és bizonyosan eljön néhány esztendő múlva nagy sereggel és nagy gazdagsággal. Dániel 11:13.

Az északi király a tizediktől a tizenötödik versig a pápaság helyettes hatalma, akit a tizedik versben Ronald Reagan képviselt, amikor a vasfüggöny falát eltávolították, amint azt Berlin falának 1989. november 9-i leomlása előképezte. A tizenhatodik vers az egyház és az állam elválasztó falának eltávolítását jelöli a vasárnaptörvény idején. A tizenegyedik és tizenkettedik vers a 2014-ben kezdődött ukrain háborút ábrázolja, a tizenharmadik vers pedig a 2024-es választást azonosítja, amikor Trump, a Reagan utáni nyolcadik elnök, aki egyben a hét korábbi elnök közül való nyolcadik elnök is, „visszatér” nagyobb hatalommal, mert amikor visszatér, „nagyobb sokaságot

indít útnak, mint az előbbi, és bizonyosan eljön bizonyos esztendők múlva”. A „bizonyos esztendők” Joe Biden négy éve.

2024 után, a tizenharmadik verssel összhangban, Róma beilleszkedik Panium prófétai történelmébe. 2025. május 8-án kiválasztották az első pápát a szellemi dicsőséges földről, és ő a Leó nevet választotta, amely számos jelentős prófétai jellemzőt hordoz magában. Ezután a tizenötödik versben a harc megkezdődik.

Eljön tehát az északi király, sáncot emel, és beveszi a legerősebben megerősített városokat; és a dél ereje nem állhat meg ellene, sem válogatott népe, és nem lesz erő az ellenállásra. Dániel 11:15.

A pánioni csata a tizenötödik versben veszi kezdetét, és a földenevad, akit Donald Trump képvisel, legyőzi a dél országát. A déli király a tizenegyedik versben háborút indított Ukrajnával, a pápaság helyettes hatalmával, akit a pápaság tizedik versben szereplő helyettes hatalma — az Egyesült Államok — finanszírozott és támogatott. A déli király győzedelmeskedne a raphiai csatában, ám a győzelem utóhatásában az a fokozatos felbomlás, amely mindig együtt jár a dél sárkányi országának bukásával, a déli királyt rendkívül sebezhető helyzetben hagyja, miközben az északi király visszatér, erősebben, mint valaha, és felkészül a pánioni csatára. Oroszország és Putyin a déli király, amikor az Egyesült Államok 2014-ben kezdeményezte az ukrajnai háborút. 2022-ben megkezdődött az invázió, és vér kezdett folyni. 2024-ben az északi király visszatért.

Péter Cézarea Filippiben van, ami az Éjféli Kiáltás üzenete hirdetésének kezdete. Péter, Illéshez és a milleritákhoz hasonlóan, akiket Litch és Snow képvisel, korábban előterjesztette a zárt ajtóra és az iszlámra vonatkozó jövendölést. Annak beteljesedése azonosítja az igaz és hamis késői eső-üzenetek, valamint az igaz és hamis hírnökök közötti különbséget. Péter üzenete Nashville és az iszlám kijavított üzenete, és amikor Cézarea Filippiben áll, Paniumban áll, annál a csatánál, amely a tizenhatodik vers vasárnaptörvényéhez vezet. Péter jövendölésének beteljesedése azonosítja az Éjféli Kiáltás hirdetésének kezdetét, amikor az iszlám eloldatik, ami ugyanakkor, sorról sorra, akkor következik be, amikor Panium csatája elérkezik.

Dániel tizedik látomása

A kürtzengések ünnepe a hetedik kürtöt jelképezi, amely a harmadik jaj, amely az iszlám. A kürt figyelmeztető üzenet, és egyúttal szent gyülekezésre hívás is. Egyben az a lakmuszpróba is, amely akkor kezdődik, amikor a második templom próbájának harminc napja véget ér. Az antikrisztus első, alapvető külső próbatételi látomása 2024 tavaszán érkezett meg, és Krisztus második, belső próbatételi látomása, amint azt a Dániel 10 ábrázolja, 2026-ban érkezett meg.

Ekkor felemeltem szememet, és íme, láttam egy férfit gyolcsba öltözve, akinek dereka ufázi színarannyal volt övezve. Teste olyan volt, mint a krizolit, arca olyan, mint a villámlás ragyogása, szemei mint a tűz fáklyái, karjai és lábai mint a fénylő érc csillogása, beszédének hangja pedig olyan volt, mint a sokaság zúgása.

És én, Dániel, egyedül láttam a látomást; mert a férfiak, akik velem voltak, nem látták a látomást; de nagy rettegés szállta meg őket, úgyhogy elfutottak, hogy elrejtőzzenek.

És egyedül maradtam, és láttam ezt a nagy látomást; nem maradt bennem semmi erő, mert ékességem romlottsággá változott bennem, és semmi erőt nem tartottam meg.

És hallottam szavainak hangját; és amikor hallottam szavainak hangját, mély álomba merültem arccal a földre, és arcom a föld felé fordult.

És íme, egy kéz megérintett engem, és térdeimre, valamint kezeim tenyereire állított. És így szólt hozzám: Dániel, te igen szeretett férfiú, értsd meg a beszédeket, amelyeket szólok neked, és állj fel arra a helyre, ahol állsz; mert most hozzád küldettem. És amikor ezt a szót szólotta hozzám, remegve álltam fel. Akkor így szólt hozzám: Ne félj, Dániel, mert az első naptól fogva, amelyen szívedet arra adtad, hogy megérts, és megalázd magad Istened előtt, meghallgattattak a te beszédeid, és a te beszédeid miatt jöttem. De Perzsia királyságának fejedelme ellenállt nekem huszonegy napon át; de íme, Mihály, az első fejedelmek egyike, segítségemre jött; én pedig ott maradtam Perzsia királyai mellett. Most pedig azért jöttem, hogy megértsem veled, mi fog népeddel történni az utolsó napokban; mert a látomás még sok napra szól. És amikor ilyen szavakat szólt hozzám, arcomat a föld felé fordítottam, és megnémultam.

És ímé, valaki, aki az emberek fiainak hasonlatosságára volt, megérintette ajkaimat; akkor megnyitottam számat, szóltam, és ezt mondtam annak, aki előttem állt: Ó, én uram, a látomás miatt gyötrelmek szálltak reám, és semmi erőm nem maradt. Mert miképpen szólhatna az én uramnak szolgálja ezzel az én urammal? Mert engem illetően azonnal nem maradt bennem erő, és lélegzet sem maradt bennem.

Akkor ismét odajött valaki, akinek alakja olyan volt, mint egy emberé, megérintett engem, és megerősített. Ezt mondta: Ne félj, te felette igen szeretett férfiú; békesség neked, légy erős, igen, légy erős. És amint szólt hozzám, megerősödtem, és ezt mondtam: Szóljon az én uram, mert megerősítettél engem. Dániel 10:5–19.

Dániel a huszonkettedik napon látja a mennyei Főpap látomását az utolsó napokban. A Rómáról szóló látomás, amely megalapítja a látomást, 2024 alapvető és alfa próbája volt, Krisztus látomása pedig a templom próbája. Ez elkülönülést hoz létre azon csoport számára, akik Dánieltől elmenekülnek és elrejtőznek. Az a csoport hazugságok és hamisság alá rejtőzik, és emiatt erős tévelygést kap.

Dánielt ezután háromszor érintik meg: először Gábiel, majd Krisztus, végül harmadszor ismét Gábiel. A Szentek Szentjében, amikor Dánielt háromszor megérintik, ez megerősítést ábrázol; mert az azzal kezdődik, hogy nincs ereje, amikor látja a látomást, de a harmadik érintés által végül megerősödik. Azért erősítetik meg, hogy megértse, mi fog Isten népével történni az utolsó napokban. Az a prófétai üzenet, hogy mi történik Isten népével az utolsó napokban, az a tíz szűz példázatában megjelenített üzenet.

Dániel kezdetben erőtlenség, mert Krisztus tükörképszerű látomása erőtlenné tette őt; ám a három érintés végére megerősítetik, és a parancs: „légy erős, bizony légy erős”, megkettőzés, amely a második angyalt vagy a második próbát jelöli. A második próba a templom próbája, ahol Isten népe megerősítetik, hogy hirdesse az Éjféli Kiáltás üzenetét, amikor véget ér az exeteri

táborgyűlés. Ez a próba a templom próbája, ahol a zárókő, amely az alap és a szegletkő volt, a templom csodálatos zárókövévé lesz, s ezáltal annak befejezését jelzi. Dániel a huszonkettedik napon erősítetik meg, amikor hit által belép a Szentek Szentjébe. Amikor ezt megteszi, Gábiel megérinti őt, aztán Krisztus érinti meg, majd Gábiel ismét megérinti. Dániel tehát megerősítetik, hogy hirdesse az üzenetet a Szentek Szentjében, ahol Krisztust két angyal között látja; és az a hely a Szentek Szentjében, ahol Krisztus közepén van, az irgalom széke a két beborító kerúbbal, amelyek a ládára tekintenek, amelyet a trónján ülő Krisztus sekiná-dicsőségének fénye világít meg. Dániel tizedik fejezetének látomása prófétikusan úgy van felépítve, hogy Dániel Krisztus dicsőségét szemléli mint a sekinát az irgalom székének trónján, miközben a két beborító kerúb a ládába tekint!

A trombiták ünnepe előtt Illés azt állítja, hogy az esőre vonatkozó üzenete az egyetlen, az Úrtól való esőüzenet, és olyan jövendölést terjeszt elő, amely egy olyan bemutatásban jut el a végkifejletéhez, amely bizonyítja, ki a hírnök és ki nem az, illetve mi az üzenet és mi nem az. A Kármel előtt három és fél éven át Akháb király Illést kereste, mert a Kármelt megelőzi a küzdelem egy időszaka. A Kármel-hegy egyszerűen a próbakő, ahol a jellem nyilvánvalóvá lesz. Ugyanez az időszak a millerita történelemben ugyanilyen bizonyágtételt foglalt magában, mivel azok, akik gyűlölték az üzenetet, kizárták a hűségeseket az egyházakból, a hűségesek pedig ezt követően olyan üzenetet emeltek fel, amely arra szólította az embereket, hogy jöjjenek ki az elesett, korábbi szövetségi népből, amely mellett már elhaladtak.

Péter a pünkösdi vasárnapi törvénynél Jóel üzenetét hirdeti, ami azt jelenti, hogy Péter ugyanazt az üzenetet hirdeti akkor is, amikor az Éjféli Kiáltás időszaka az exeteri tábori összejövétel végén megkezdődik, amely akkor kezdődött, amikor Péter jövendölését kijavították, miként Snow és Litch üzeneteit is. A jövendölés beteljesedését mindig megelőzi egy vita. Ennélfogva a vita a jövendölés beteljesedése előtt kezdődik.

Az az üzenet, amely szorongást kelt Akhábban, Jezábelben és az ő prófétáiban, Krisztus napjainak szórszálhasogató zsidóiban, valamint a millerita történelem bukott protestánsaiban, Péter szerint Jóel könyveként azonosítható. A harmadik próbakő előtt, amelyet a szamar eloldása jelez, Péter üzenetét a laodiceai adventizmus támadja, és Péter úgy felel az ellenállásra, hogy kijelenti: a követek nem részegek, hanem egyszerűen Jóel három fejezetének beteljesedése. Jóel három fejezete a laodiceai adventizmus metsző elítélésével kezdődik. Amikor az üzenet eljut azoknak a füléhez, akik szeszes italtól megrészegedtek, válaszolni fognak. Szembeszálltak Krisztussal, amikor leszállt a hegyről Jeruzsálem felé vezető útján, és Jeruzsálemben ismét szembeszálltak Vele.

A szamarat eloldják, a bevonulás megkezdődik; a kötekedő zsidók azt akarják, hogy az üzenetet elhallgattassák. Jézus folytatja, majd megáll, és sír az adventizmus kegyelmi idejének utolsó napja felett. Azután Jeruzsálemben újabb összecsapás következik a zsidókkal, akik azt kívánják, hogy a nép szüntesse be üzenetét. Amikor azon a napon lenyugodott a nap, a zsidó nemzet kegyelmi ideje újabb szakaszhoz érkezett. Az ellenállás fokozódása tovább halad a kereszthalálig, és komolyan Lázár feltámadásával vette kezdetét, amely a második angyal érkezését és a késedelem idejét jelezte.

„Betánia oly közel volt Jeruzsálemhez, hogy Lázár feltámasztásának híre hamar eljutott a városba. A csodát látó kémek útján a zsidó főemberek rövid időn belül tudomást szereztek a tényekről. A Szanhedrint azonnal összehívták, hogy eldöntsék, mit kell tenni. Krisztus immár teljesen nyilvánvalóvá tette hatalmát a halál és a sír fölött. Ez a hatalmas csoda volt a koronázó bizonyíték, amelyet Isten az emberek elé tárt arra nézve, hogy Fiát elküldte a világba üdvösségükért. Az isteni hatalomnak olyan megnyilatkozása volt ez, amely elegendő lett volna minden olyan értelem meggyőzésére, amelyet a józan ész és a megvilágosított lelkiismeret irányít. Sokan azok közül, akik tanúi voltak Lázár feltámadásának, hittek Jézusban. A papok iránta táplált gyűlölete azonban még inkább felerősödött. Istenségének minden kisebb bizonyítékát elvetették, és ez az új csoda csak még jobban felingerelte őket. A halott fényes nappal támadt fel, tanúk sokaságának szeme láttára. Semmiféle mesterkedés nem tudta megmagyarázni vagy semmissé tenni az ilyen bizonyítékot. Éppen ezért a papok ellenséges indulata még halálosabbá vált. Minden korábbinál eltökéltebben szánták rá magukat arra, hogy véget vessenek Krisztus munkájának.”

„A szadduceusok, noha nem viseltettek kedvezően Krisztus iránt, nem voltak oly telve rosszindulattal iránta, mint a farizeusok. Gyűlöletük nem volt oly keserű. Most azonban teljesen megrémültek. Nem hittek a halottak feltámadásában. Úgynevezett tudományt felhozva arra következtettek, hogy lehetetlenség volna egy holt testet életre keltetni. Ám Krisztus néhány szavával megdőlt elméletük. Megmutatkozott, hogy tudatlanok mind az Írások, mind az Isten hatalma felől. Semmi lehetőségét nem látták annak, miként törölhetnék el a népre a csoda által tett benyomást. Miként lehetne az embereket elfordítani Attól, aki győzedelmesnek bizonyult abban, hogy kirabolja a sírt halottaitól? Hazug híreszteléseket terjesztettek, de a csodát nem lehetett tagadni, és nem tudták, miként ellensúlyozhatnák annak hatását. Eddig a szadduceusok nem támogatták Krisztus megölésének tervét. Lázár feltámadása után azonban úgy határoztak, hogy csak az Ő halála által lehet megállítani az ellenük szóló bátor feddéseit.” Jézus élete, 537.

Lázár halála jelezte annak a négy napnak a kezdetét, amely alatt Jézus késlekedett. Halála a második angyal érkezését jelképezte, amely a késlekedés idejének kezdetét jelöli. Feltámadása a két tanú 2023. december 31-én bekövetkező feltámadását jelöli, huszonkét évvel szeptember 11-e után. Feltámadása Ezékiel halott, száraz csontjainak feltámadását jelöli. Feltámadásának előképe Ádám teremtése volt, amely abból állt, hogy az emberiség, amelyet az agyag jelképez, egyesült az Istenséggel, amelyet az élet lehelete jelképez.

„A zsidók papjai és fejedelmei gyűlöltek Jézust; de sokaságok tódultak, hogy hallgassák bölcs szavait és tanúi legyenek hatalmas cselekedeteinek. A nép a legmélyebb érdeklődéssel telt meg, és aggódva követte Jézust, hogy hallja e csodálatos tanító útmutatásait. A vezetők közül sokan hittek benne, de nem merték megvallani hitüket, nehogy kizárják őket a zsinagógából. A papok és a vének elhatározták, hogy tenni kell valamit, hogy a nép figyelmét elvonják Jézusról. Attól féltek, hogy minden ember hinni fog benne. Önmaguk számára semmi biztonságot nem láttak. Vagy el kell veszíteniük helyzetüket, vagy meg kell ölniük Jézust. És miután megölték volna Őt, még akkor is lennének olyanok, akik az Ő hatalmának élő emlékművei maradnának. Jézus feltámasztotta Lázárt a halálból, és attól féltek, hogy ha megölnék Jézust, Lázár tanúságot tenne az Ő hatalmas erejéről. A nép özőnlött, hogy lássa azt, aki feltámadt a halálból, ezért a vezetők elhatározták, hogy Lázárt is megölik, és elfojtják a felindulást. Akkor majd

ismét az emberek hagyományaihoz és tanításaihoz fordítják a népet, hogy tizedeljék a mentát és a rutát, és újra befolyást gyakoroljanak rájuk. Megegyeztek abban, hogy akkor fogják el Jézust, amikor egyedül lesz; mert ha a sokaságban próbálnák meg elfogni, amikor a nép elméje teljesen Őrá irányul, megköveznék őket.” Early Writings, 165.

2020. július 18-án a Jelenések könyvének két tanúját megölték, és elérkezett a második angyal és a késedelem ideje. 2023. december 31-én megkezdődött a feltámadás kétlépéses folyamata. Az első lépés az alap volt; a második lépés a templom felépítése az alapra. A laodíceai Hetednapi Adventista egyház gyűlölte az üzenetet attól az időtől fogva, hogy az 1989-ben megszületett, és még mindig gyűlöli. Most, hogy a gyűlölt tanúk, akikről azt hitték, hogy halottak, ismét élnek, még inkább gyűlölni fogják az üzenetet. A 2020. július 18-ra vonatkozó előrejelzéssel szemben olyan méreggel fognak érvelni, amilyennel a zsidók viseltettek Lázár feltámadása iránt. A templompróba történetében Péter a Jóel könyvére mutatva fog felelni téves vádjaikra, mint minden hazugságukra adott válasza.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.